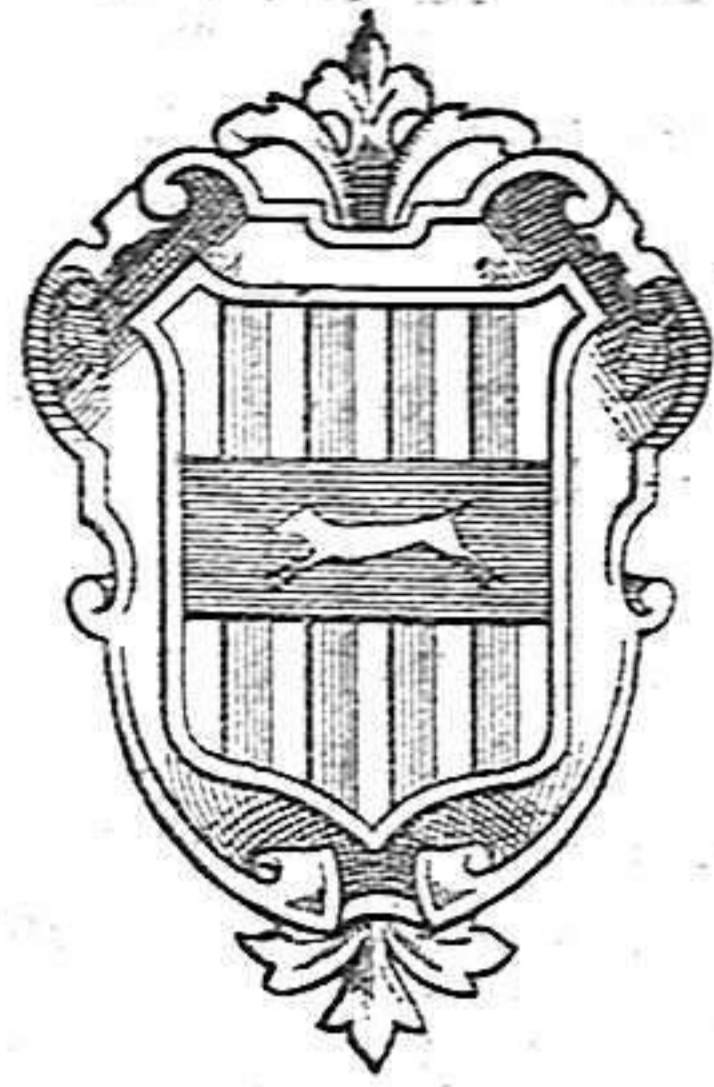

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 9 DE JUNY DE 1917

Núm. 128

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Estimar

Estimar és una paraula que té molt poques lletres, més que implica molts fets; molt aïllat dita, però per a complir-la exigeix la vida sencera de l'home; molt senzilla de pronunciar, mes freqüentment difícil de practicar.

Quant sovint des de les columnes del periòdic es falta descaradament al precepte de la caritat! Quin jutjar més lleuger de les intencions dels contraris, quin atacar les persones per a defensar les idees, quines sàtires contra els de dalt i els de baix sols per fer riure als del mig, quines mossegades als de davant per a adular als del costat, quin trepitjar honres per frissança d'informació!

Qui no diria que la missió del periòdic és precisament aquesta, quan certament és tot lo contrari!

Defensar les idees amb paraules de veritat, fent-les lluir amb raigs d'amor que encisïn als enemics, i fer això amb perseverància, mantenint-se serè encara que sia entre mig d'insults i d'atacs personals.

Semrar llevors de pau i germanor en nostra terra, que donguin arbres de soca forta i llarg brancatge que com l'alzina de çà'n Ros pugui aixoplugar a tot un poble.

No oblidar mai que nostre triomf està en que nostres enemics d'avui sien nostres amics de demà.

Lluitar onejant sempre la bandera blanca, i com arma de guerra solament l'amor.

Renunciar a tota campanya personal: tant lluites, tant fàcils i de vegades tant profitoses com són les campanyes personals.

Presentar la batalla sense que hi hagi ni morts ni ferits, solament personers encisats pel simpàtic resplendor de nostres ideals.

No comprometre mai la grandesa de nostres doctrines entre les petiteses i miserietes d'una lluita sense noblesa ni caritat.

Cal aquí que esmentem el poc fruit que donen certes propagandes d'idees, per cert grans i generoses, humanitaries i cristianes, solament per la mala forma de defensar-les.

La religió no s'imposa a garrotades, sinó parlant al cor de l'home. Sant Pau predicant amor feu més cristians que tots els querrers de tots els sigles.

La fraternitat no s'imposa amb la guillotina, sinó amb l'exemple: qualsevol Germana de la Caritat, d'aquestes que ni el nom se'n sab, ha fet més per aquest ideal que tots els guillotinaires de la revolució francesa.

Qualsevol ideal, per enlairat que sigui; si comença escampant odis i rancunies perd son fruit per dues generacions, per mentres visquin les seves víctimes i llurs i llurs fills, que han heretat amb la sang llurs antipaties.

Que n'és de divina la doctrina de Jesucrist!

Que n'és d'hermosa la germanor dels pobles qui parlen tots un sol llenguatge i obiren tots unes mateixes muntanyes i beven tots d'uns mateixos rius.

Prediquem-les eixes doctrines, fiant més, molt més, de llur intrínseca claror que de nostres forces, embolcallant-les sempre amb una atmòsfera d'amor.

Exposem-les i estenem-les amb senzillesa i simplicitat d'esperit, que ja es cuidaran elles de fer llur camí.

JAUME RAVENTÓS.

(Proses de bon seny)

RAIMS I ESPIGUES

Lo bon Jesuset
s'en puja a la vinya.
Doncs, ¿què'n portarà?
Doncs, ¿què'n portaria?
Ne porta un raim
que sua sanc viva.

Lo bon Jesuset
va a la coromina.
Doncs, ¿què hi cullirà?
Doncs, ¿què hi culliria?
Hi seguen lo blat,
ne cull una espiga.

Prop de Nazaret
lo troba Maria:
—¿Què'm porteu, Amor,
fillet de ma vida?
—Mon amor no té
penyora més fina:
vos porto'l pa i vi
de la Eucaristia.—

Jacinto Verdaguer, Pvre.

Havent vista dins els mostradors de certes llibreries o papalleries de nostra Ciutat, posada a la venta *La Novela Corta*, amb escàndol dels catòlics que saben de que és tracta i en desmoralisació del jovent que la compra i la llegeix, trobam oportú traslladar a nostres columnes el següent article de «La Lectura Popular» de Orihola:

LA NOVELA CORTA

—Dime, Diego, ¿has leído algún número de *La Novela Corta*?

—Sí, algunos, Bermejo.

—¿Y qué te parece?

—Una maravilla.

—¿Una maravilla?

—Lo que oyes.

—Cuando tú lo dices, habré de creerte. Pero como tú eres así, que tienes más conchas que el mar, vamos a ver ¿de qué es una maravilla? ¿De ciencia?

—No, Bermejo. La novela no es para la ciencia ni la ciencia para la novela.

—¿De erudición?

—Tampoco. ¿Qué erudición puede contener un cuento de pocas páginas, si no son algunas ideas más o menos generales que andan estereotipadas por todas partes?

—¿De literatura?

—Nada de eso. Aunque algunos literatos de nombre han dado a la empresa algunas de sus producciones ¿crees que tendrán tiempo para escribir novelas de perra chica?

—¿De arte tipográfico?

—Eso fuera más fácil; pero no resultará económica ni productiva, si a eso atendiera el editor.

—¿Pues de qué es una maravilla? Acaba y dilo.

—Pues del arte de pescar.

—¡Hombre! No esperaba esa salida.

¿Como puede ser eso, si en ella no se habla de peces ni de pescadores?

—Has de saber, Bermejo, que en Madrid hay más pescadores que el mar. Allí se pesca todo menos los peces. Y los pescadores que más abundan son los pescadores de *perras chicas*.

Hay allí escritores pescadores, editores pescadores, tipógrafos pescadores, librerías pescadores. Todos querían pescar *perras*; pero se habían explotado ya todos los mares y ríos. Ocurriósele a uno tantear un nuevo mar, el de la gente de cortos recur-

sos, de cortos alcances, de corto criterio, de cortos escrúpulos, y también el de los que son de condición más elevada. A éstos se les podía pescar los céntimos fácilmente y hacer con ellos un buen negocio. ¿Cómo? Pues manos a la obra: formar una sociedad o empresa; publicar *novelas cortas*; *cuentos* de pocas páginas, de a cinco o diez céntimos. Invitar a escritores, tipógrafos, libreros ansiosos de pescar y que se prestaran alegremente. Hacer tiradas numerosas, repartirlas por España, América y lo restante del mundo, si las quieren, y resultará un magnífico negocio. Y así se hizo. Y hete aquí, Bermejo, la maravilla realizada en el arte de pescar céntimos del bolsillo de la gente de pocos recursos, que por cinco céntimos se goza, se ilustra, se educa, se moderniza. ¿Me entiendes?

—Perfectamente Diego. Pero dime: ¿Acaso no es lícito a esos empresarios buscar su utilidad por ese camino?

—Si, señor, muy lícito, cada uno puede echar mano de sus recursos científicos, literarios, artísticos o industriales para procurarse los medios de conservar la vida. Mas que en el anzuelo se ponga un *cebo vedado, venenoso*, eso no es ni será jamás lícito ni honroso.

—¿Pero eso se hace?

—No te hagas el inocente, Bermejo. En ese anzuelo de la *novela corta* habrás visto no pocas veces el cebo de un cuento inmoral, otra el cuento impío contra la Religión, otras el error antisocial; no pocas un alarde de incrueldad, de prociadad y descoco; se alaba la libertad de la vida, del duelo, suicidio, diversiones y espectáculos sin decoro, las escenas y publicaciones pornográficas y otras a ese tenor.

—Pero no todas son de esa calaña.

—Concedido: algunas son intachables, pero esas mismas son una mala recomendación de las otras. Escucha: ¿tú irías a comer en una fonda en que, a vuelta de otros platos excelentes, te dieran uno envenenado?

—¡Tan loco había de ser!

—¿Y por qué dan esos platos envenenados, ese cebo en el anzuelo de la *novela corta*?

—Porque saben que esto gusta a la juventud, y a todos los que tienen la conciencia sin puertas, de modo que entra y sale todo sin obstáculo.

—¿Acaso, Diego, es una añagaza de mala propaganda que bajo el velo ameno de un cuento más o menos verosímil y subido de colores, será bien recibido con el nombre de *novela corta*, de novela barata, que cuesta poco y se lee en pocos minutos?

—Yo, Bermejo, no afirmaré que esos empresarios tuvieran tan inicua intención; aunque dan motivos para creer, que si no la tuvieron como fin, la tuvieron como medio para conseguir mejor el lucro previsto.

—Dado el ambiente que se respira, Diego, nada de particular tendría que para ese objeto se tocan los registros gordos de ciencia, cultura, ilustración, educación del

pueblo, y otros que deslumbran al vulgo.

—Y que se explotara la curiosidad de las mujeres que devoran las novelas como los caramelos, y creen que con eso son ya *muy sabias*; y la ligereza de los jóvenes y de otros que con esas lecturas se creen ilustrados, y la de muchos que leyendo escenas lúbricas, cuadros conmovedores, desenlaces emocionantes, y repitiendo frases y canciones indecentes, están en su elemento como si hubieran llegado a la mayor cultura y civilización...

—¿Qué se puede esperar de una generación educada con esas ideas, nutrida con esos alimentos? ¿Y qué han de hacer los padres de familia?

—Eso salta a la vista: arrancar de las manos de sus hijos semejantes lecturas, si no quieren que sus hijos pierdan el decoro, la fe y el alma.

X.

L'ETERN TRAPACER

En Lerroux va comensar anarquista. El van coneixer i els *hermanos* van tirar-lo a recó. Además, s'exposava a que un dia la policia li posàs la mà a sobre i'l ficàs a l'ombra. I va fugir de l'anarquisme i's va fer socialista.

Ja socialista, fundà un periòdic, que fou ocasió de baralla entre ells per qüestió de desfalcs i de traïçonderies, amb qui'n motiu els *compañeros* van oloar-li el llautó i'l fragueren fora, deixant d'esser socialista.

I's va fer progressista, del partit del Dr. Esquerdo. A Madrid figurà un parell d'anys amb aquesta llueria, i al sortir diputat per Barcelona per primer cop, hi sortí amb la etiqueta progressista. Com a representant del tal partit va firmar alocucions plantades a les cantonades. Però, un cop pujat a una diputació a Corts, llensà l'escala i's despedí dels *correligionarios*. I's feu unionista, és a dir, dels excastelarians.

Com unionista figurà varis anys dirigint *La Publicidad*, partint-se un pinyó amb en Junoy, el *negrito de la Rambla* amb el qual s'estimaven com a germans, encara que més tart s'esgafinyassin com un parell de gats... dels frares. Els companys van conèixe'l i van separar-se d'ell també. I és declarà independent, formant un partit propi de babieques, rabiosament radical, i sumant en ell a tots els inadaptats de la nostra terra i tots els enemics de Catalunya.

Vingué la solidaritat Catalana, i ell s'aprofità d'aquest moviment per a enfortir el seu partit i per a fer de més relleu la seva ja important figura política.

Passen alguns anys; i l'home domina en absolut els seus *borregos* i els porta cap allà on li convé. Llensa la llueria radical, diu que s'han de tornar una mica governamentals, evolutius, i va a la conquesta dels Ajuntaments, Diputacions i actes de Diputats a Corts, i triomfa, valent-se de totes les tretes i de tots els embolics.

Al cap de poc ja gasta auto i fa declaracions espatarrantes. «Jo sé—diu—que no hi

ha altre medi d'aixecar les forces del país, que associar-nos amb la classe mitja i l'exèrcit, i no podem admetre a ningú que vulgui separar aquests tres elements».

Amb motiu de la guerra europea, en Lerroux n'ha dites de totes. Al principi, en Lerroux i en Pich foren uns germanòfils remarcables. Com que 'ls alemanys eren a pocs passos de París, volien ésser dels que guanyen. Vingué la reculada dels alemanys, reaccionaren els francesos; vingueren, també, ocasions de contractes de sabates i mantes i calsetes i medis de guanyar mils duros a cabasos, i en Lerroux es tornà francòfil, fins a la intervenció, fins a la declaració de guerra a Alemanya, fins... que sé jo. Ara ja diu que això de la intervenció, és cosa passada de moda... Es coneix que la butxaca dels francesos és molt aixuta i les contractes no deixen un marge de benefici tant gros com avans.

I com que, darrerament, ha dit en Lerroux que'l crít de Maura, no! havia passat a la història, preparem-nos a veure an en Lerroux com sollicita una cartera en un Ministeri-Maura...

L'Emperador dels trapacés és capàs d'això.

JOÁN M.ª ROMA.

Garbes i Gavelles

DE LA GUERRA

De Russia

Per raó de la crisi de transports, el blat que arriba a les grans poblacions, resulta deficient per l'alimentació, i és per aquest motiu que el ministre del proveïment creu que s'acosta una greu crisi del blat. El monopoli que es vol implantar no ha pogut actuar; fins el present, perquè es troba amb grans dificultats.

Una d'elles, que no deixa d'ésser curiosa, és la ocasionada pel fet de que els agricultors no donen cap valor al paper-monedà, i solament volen canviar els seus productes amb altres primeres matèries i especialment amb l'or i el ferro, quals metalls cada dia van minvant de la circulació.

Respecte el problema social, el citat ministre recomana als obrers que tinguin prudència i procurin no exigir més que els jornals mínims, car si no ho fan així, es perjudicaria moltíssim a les indústries, que ja vénen prou castigades amb els gravàmens i dificultats cada dia majors; el nombre de fàbriques tancades augmenta a diari, ocasionant l'aturament forçós d'un gran contingent obrer.

El Govern provisional ha publicat una ordre abolint l'arrest dels comerciants fallits, obligant-los a residir a una ciutat determinada que poden elegir.

La qüestió de Grècia

Fins ara, l'actitut indecisa, i en certs moments contradictòria, de les potències de la «Entente» respecte de Grècia, havia quasi paralitzat l'acció de Venizelos. Però un con-

junt de símptomes suficientment clars indiquen que la «Entente» es va decantant cada vegada més cap al costat de Venizelos. En aquestes condicions, no fóra estrany que haviat les tropes del Govern provisional de Salònica invadíssin la vella Grècia, proposant-se d'obligar el Rei a fugir i proclamar la República grega.

Sembla que en la nova actitud de la «Entente» hi ha influït, a més de la persistència del Rei Constantí en la seva política, el parer de Mr. Wilson, qui, després de fer un definitiu examen de la qüestió grega, s'ha posat decididament al costat de Venizelos. Això ha vingut a contrarrestar l'antiveni elisme dels italians, ja considerablement atenuat en els darrers mesos.

La Polònia una i lliure

Els professors de la Universitat polonesa de Cracòvia (Galitzia) han enviat un missatge als diputats polonesos del Parlament de Viena declarant-se partidaris de la constitució d'una Polònia completament independent i integralment unificada. Documents anàlegs han estat firmats pels professors de la Universitat i de l'Escola politècnica de Lemberg, capital de la Galitzia, i pels de l'Acadèmia d'Agromonia de Dublany.

A la Universitat de Lemberg (Lvof, en polonès) els estudiants han fet una entusiàstica ovació al professor Glombinski, diputat al Parlament de Viena, qui ha protestat darrerament contra la actitud, al seu entendre massa oportunista, dels seus companys de representació parlamentària oposant a les combinacions vieneses l'ideal de la Polònia una i lliure.

Es, realment, una cosa impossible que els polonesos de la Galitzia o Polònia austríaca s'avinguin a continuar formant part de l'Àustria, encara que sigui amb una ampla autonomia, mentre es crea al Nord de la Galitzia un Estat independent de Polònia. Cada dia ha de ésser més fort l'anhel dels polonesos galitzians per a integrar-se dins l'Estat polonès resucitat.

La situació internacional

La qüestió de la Conferència internacional socialista, ha donat ocasió per a parlar de transcendents fets que es suposen succeïts en la penombra de negociacions secretes. Els socialistes francesos de la majoria, que tenen contraris a enviar delegats a la Conferència d'Estocolm, expliquen el seu canvi d'actitud per les noves que han duit de Rússia els diputats Moudet i Cachin.

Un diari radical, «Le Rappel», diu a propòsit d'això:

«Per a justificar la decisió del seu viatge a Estocolm, els majoritaris socialistes alludeixen certes revelacions, d'ordre diplomàtic d'un caràcter greu. S'acusa certs homes d'Estat francesos. Es denuncia amb paraules velades l'existència de negociacions de caràcter sospitosos. Porta tancada! Misteri! Secrets!»

Ve a confirmar aquesta versió l'haver demanat el diputat socialista Marcel Cachin la reunió de la Cambra francesa en reunió secreta per a exposar els fets relatius a Rússia, on ha estat durant un mes. D'altra banda,

tots els parlits obrers dels països aliats multipliquen els nomenaments de delegats per anar a Petrograd i posar-se en relació directa amb el «Soviet» o Comité d'obrers i soldats, el qual està avui convertit, de fet, en l'àrbitre de la política internacional.

El monopoli del blat pel Govern Italià

La Comissió central d'aprovisionament, té acabats els seus treballs respecte a la qüestió dels cereals havent acordat unànimement que és necessari que l'Estat monopolitzi la vinenta collita de cereals i tots els subproductes dels mateixos, la distribució dels quals han de fer els Consorcis com a delegats del Govern; al mateix temps declara la dita Comissió ésser de gran conveniència que el pagament de la collita als agricultors es faci amb la menor dilació possible, per ser aquesta molt perjudicial per la indústria agrícola, afegint que és precís que el gra que resta en poder dels cultivadors per llevar s'inspeccioni si s'emplea al dit fi, recomanant una política d'estímul per obtenir la millor quantitat possible de producció.

En cas de que l'Estat posi en pràctica el monopoli es calcula que la quantitat a satisfer els agricultors serà prop de mil milions de lires.

Els Ferrocarrils de Italia

Donada la crisi cada dia més accentuada del carbó, que es gasta pels ferrocarrils en una quantitat de 600.000 tonelades mensuals, la Direcció general té en estudi un projecte per limitar els trens de passatgers a un sol tren diari en la major part dels recorreguts.

Cor lesu pacificum, nobis tribue subitam pacem.

Mallorquines

Copiam de la «Veu de Mallorca.»

Jocs Florals

La premsa diària ja ha donat compte de la pròxima celebració d'uns Jocs Florals a la nostra Ciutat de Mallorca, organitzats per «Nostra Parla», la benemèrita institució formada per balears, catalans, valencians i rossellonesos, que prest tindrà una secció autònoma a Mallorca.

Aquests Jocs Florals se celebraran el vinent mes de juliol i volen ésser una dignificació d'aquest acte patriòtic-literari i una reacció contra les impureses bilingüistes que antany, per dissort, trobaren expressió fidedigna en una festeta de no gaire bona recordança.

«Nostra Parla» ha demanat, per a la festa, el patrocini de l'Ajuntament, qui, dilluns passat, acordà concedir-lo unanimitament. La discussió d'aquest assumpte a la Sala, donà peu a un entusiaste discurs del regidor don Bernat Obrador en favor de la dignificació, el conreu i l'ensenyament de la nostra llengua.

El president serà En Miquel S. Oliver, de vocals actuaràn En Magí Morera Galícia, En Lluís Nicolau d'Oliver i En Gabriel Llabrés i de secretari En Josep M.ª Tous i Maroto, tots ells personalitats de gran prestigi en les lletres catalanes.

Pronunciarà el parlament de gràcies l'insigne poeta lleidatà i diputat a Corts, En Magí Morera i Galícia.

Donades les qualitats de les persones que hi intervenen i l'esperit patriòtic que'ls anima—la qual cosa és una garantia per als poetes i prosis-

tes que hi acudesquen—cal esperar que els vinentes Jocs Florals obtindran un èxit i una importància grandíssims.

CONFERENCIA D'EN RIBER

L'exquisit poeta Mossèn Llorenç Riber donà a la Sala Parès de Barcelona una admirable conferència, amb motiu de les pintures que donya Pilar Montaner de Sureda tenia exposades a la Sala esmentada.

Parlà Mossèn Riber d'«El paisatge i la llum de Mallorca», mantenint l'auditori en una constant delectació al descriure'n les belleses amb el seu estil, el qual té tot el classicisme de la nostra terra mediterrània.

Veu's-aquí dos admirables fragments:

«Ah! Quantes coses saben els olivars de Mallorca, els més bells del món: arbres semi-homes, homes semivegetals com els llorers de les metamorfosis ovidianes, sers dignes de que els cantí el religiós Esquí; troncs místics torturats prop de la incessant riulla de les ones marines. Prometeus encadenats al confí de la Terra. De la caduca ruina del tronc en brolla fresca una joventut de branques tendres amb cabellera de plata; quan el vent les mou i la fulla bicolor ressona amb afegria, s'assegura que per damunt del torment de Prometeu passa el vol argentat de les Oceànides. Una de les teles aquí exposades m'ha suggerit aqueixa augusta imatge. Mireu-la atentament i us arribarà a suggestionar i aporugar: allò és una bèstia trashumant; allò es una au fabulosa; allò és un faune que rapta una nimfa avalotada, temerosa d'ésser violada: allò és una serpent enroscada a algún sacrileg...»

«La illa és un microcosmos i la vegetació africana conviu amb els arbres sagrats de l'Àtica. L'hivern desgrana pel seu damunt el rosari dels dies frèts i purs com un rosari de diamants; i el mite antic del Sol que assegeta els mortals amb les sagetes enceses dels seus raigs, s'ha realitzat allí tant com a la terra germana de Provença. Ah, la llum de Mallorca! Es la seva alegria i el seu encant. Vibra amb un cristall.»

El conferenciant donà, a més, lectura de les poesies: «Cala gentil», de Mossèn Costa i Llobera; «La Serra», de Joan Alcover, i «Del Castell de Bellver», de Miquel S. Oliver.

El públic aplaudí entusiasmada la conferència de Mossèn Llorenç Riber.

Noves d'Inca

FESTIVIDAD DEL CORPUS

A la nostra Església parroquial, endiumenjada en ses millors galanures, es celebrà la festividad del Corpus amb gran pompa i solemnitat.

A l'ofici fonc el celebrant el Sr. Cura-Econom i predicà el Superior de Franciscans P. Cerdà, estant molt eloqüent i apologetic. Assistí el Magnífic Ajuntament presidit pel Bal·le D. Bernat Alzina i una nutrida representació de l'arma presidida pel comandant D. Bernadí Mulet, i un gran concurs que omplia tota la nau del temple. Es cantà la missa dels Angels amb variacions a veus per la Capella.

Després dels actes del chor, a les sis del cap-vespre sortí la processó amb el santíssim amb el següent ordre:

Els exploradors amb sa banda de tambors i cornetes, Bandera del Santíssim, el Col·legi espanyol, vesta de Sant Miquel, tabernacle de Sant Antoni de Padua, vesta de id. Col·legi del Sagrat Cor que dirigeixen els Germans de les Escoles Cristianes amb el tabernacle de Sant Juan B. de Lassalle; vestes de Santa Magdalena i St. Joan, vestes de Sant Domingo, Santa Catalina i Santa Paula; Congregació Mariana de la secció manoreta; tabernacle de Sant Jeroni, homos del poble que no van

en corporació; la bandera de les Mares cristianes; vestes de Ntra. Sra. de la Esperança i de Sant Josep; tabernacle de St. Francesc; tabernacle de Sant Josep i la banda de música Rotger, les societats Círcol d'Obrers Catòlics, Caixa Rural i el Sindicat Obrer La Pau, presidides per sos respectius presidents; vestes de la Verge de Pasco i del Nin Jesús; Congregació Mariana; tabernacle de la Puríssima amb un chor de verges; vestes de la Verge de Lourdes i del Cor de Jesús, tabernacle del Cor de Jesús amb una representació de la Congregació d'homos; La Tercera Ordre de Sant Francesc; vestes de Santa Maria la Major, dels dotze apòstols i dels Sants patrons Abdón i Senén, la Lladania; els dominicans i senyors principals de la població; La Creu Rotja; caps i oficials del regiment d'Inca; la Creu parroquial amb el Clero, angels, l'escolta i la divina CUSTODIA.

Derrera seguia l'autoritat eclesiàstica que feia la capa, servint en qualitat de Ministres el nou capellà castrense Mn. Adolf Carrasco i el Superior de Franciscans P. Cerdà; l'Ajuntament presidit pel Bal. Sr. Alzina i el Coronell D. Rafael Romero; la banda municipal; la banda de tambors i cornetes i la tropa; faneant tant llarg i rumbós seguia la Congregació del Cor de Jesús de dones.

El desfilament de la processó va esser ordenat i magestuós. Si bé ja fa bastants d'anys que aquesta manifestació del culte catòlic en la nostra població ha pres gran volada, anguany no saben per què, la concurrència ha siguda més numerosa, les representacions eren més nutrides, havent-hi com una espècie d'anquesta per aportar gent i alçar ben alts i desplegats els penons d'or.

Causà fonda impressió an els concurrents al veure a Mossèn Sebastià Llabrés, que fultit com està, havia acudit a veure passar la processó, ell que era l'ànima d'aquest moviment i que tant ha treballat per la reorganització de la processó.

Sols una petita nota discordant hi hagué feta per una partida de notes armonioses. Es que la música municipal tocava marxes profanas i sensuals. Que Déu le hi perdoni an el Mestre.

UN CERTAMEN

Amb molta satisfacció copiám l'anunci del primer Certamen que la Secció d'els Exploradors d'Inca han de celebrar per las festes vinentes dels Patrons de la nostra Ciutat.

S'anunci es el següent:

«Certamen de ls Exploradors d'Inca.

Temes:

Primer. Composició dramàtica sobre els Exploradors. (Argument lliure.)

Segon. Plà de l'entrada d'el Rei D. Jaume I a Mallorca i descripció del mateix.

Tercer. Plà de la Ciutat d'Inca i explicació del mateix.

Projecte i presupost d'una serie d'excursions per els Exploradors d'Inca durant l'any 1918 i descripció de las excursions fetes.

Quint. Descripció d'una dinam eléctrica i construcció d'una pila Leclanché.

Sise. Descripció d'un aparell de Telegrafia Morse i de la telegrafia per banderes i miralls.

Setè. Descripció i funcionament dels membres del còs humà.

Interasant.—Queden cinc temes lliures an els quals podran presentar-se treballs de ciències, d'industries i d'Arts.

Notes:

1.ª Els treballs hauràn de presentar-se antes del dia 20 de Joriol.

2.ª Deuràn estar escrits en Mallorquí o Castellà.

3.ª Els autors premiats amb treballs presentats an els temes quint, sisè i setè seràn preferits an els altres per esser nomenats guies de las patrulles electricista, Telegrafista i de la Creu Rotja.

Donat a Inca a 8 de Juny de 1917.

Diumenge passat és celebrà la festa de la Visita Domiciliària de la Sagrada Família.

La simpàtica devoció compte a Inca en 26 capelletes que representen altres tans de chors de trenta famílies cada un, que tenen la Capelleta mensualment. Aquestes, el disapte de la festa foren presentades a la Parroquia col·locant-se per filera en el presbiteri entrè flors i llums, fent un joc altament agradós i simpàtic.

La festa consistí en missa de comunió general, molt concorreguda; en l'ofici major que resultà molt solemne; i en la funció del vespre en que se feu la consagració a la Sagrada Família i la renovació de les promeses del bautisme.

A l'ofici i el vespre predicà Mn. Francesc Garau, sobre la Sagrada Família.

Tot el dia les capelletes foren visitades per les famílies que la tenen, pregant per la pau de les nacions, seguint les instruccions de son director D. Antoni Ferragut.

Acabà tant devota festa amb el cant del Tedeum.

Sabem que D. Antoni Torrandell ha rebuda una carta del Director de l'Orfeó Català Sr. Millet, en que li participa que ha vista la seva missa *Pro pacis* i que'l felicita per ella fent-ne un gros elogi i dient-li que a la primera ocasió que tenga la canfaràn a Barcelona.

Pot estar orgullós el Sr. Torrandell, que una autoritat musical, pare i mestre de tots els criçons de Catalunya, com és En Millet, alabi el seu treball i se prenga interès per cantar-lo. Segurament a Mallorca amb un pic que s'és cantada dita missa no se li ha pogut veure el seu mèrit i ses filigranes. Que li sia enhorabona.

Lletgint demunt *La Veu d'Inca* D. Sebastià Gelabert, que alguns inquers d'emigració americana tractaven de fer un col·legi per instrucció gratuïta de la classe proletària inquera, ens ha manifestat dit senyor, que, té un gabinet de química i física que val un capitalet, i que si el col·legi passava avant, ell regalaria aquests aparells per material d'ensenyança.

Mifjansant uns brillants exercicis d'oposicions ha sigut nomenat Notari de Manacor nostre compaisà D. Josep Vidal, fill del bon amic D. Jaume, Notari d'Inca.

Que li sia enhorabona per porer retornar a la Roqueta i poder prop de sa familia exercir la seva professió.

Estàn de partida cap a Madrid el Diputat provincial D. Domingo Alzina i el fabricant D. Joan Noguera.

Dies enrera el nou Capellà del Regiment d'Inca Mn. Adolf Carrasco, prengué posesori de la seva castreteria.

Dessitjam ferm que s'estada entrè nosaltres li sia agradable i plena de bendicions.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat			
Bessó	a	75'00	el quinta
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	24'60	id.
id. per bestia	a	24'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quinta

OBRES PEL MES DE JUNY DEDICAT AL COR DE JESUS

A LA LLIBRERIA DE LA VEU D'INCA.

Mes del Sagrat Cor de Jesús per l'Excm. i Ilm. Dr. D. Josep Torras i Bages, 1'25 ptes.

Petit Mes del Sagrat Cor de Jesús per M. Gentelles. Traducció del Francés per un devot del Sagrat Cor. En tela 80 cèntims.

Nuevo mes del S. Corazón de Jesús, traduït lliurament de la obra del P. Francesc Xavier Gautrelet. En tela 1'40 ptes.

Mes de Junio dedicado al S. Corazón de Jesús per D. Felix Sardà y Salvany, en rústica 50 cèntims.

Ramillote Espiritual o sia breu mes del Sagrat Cor per un P. de la Companyia. En rústica 30 cèntims.

Práctica dels nou Divenres de Mes. Meditacions sobre la gran promesa del Cor Sagrat de Jesús per Mossen Eudalt Serra Preu. En tela una peseta.

La Perla de las Promesas Exercici dels nou primers divenres de mes per alcansar del Sagrat Cor de Jesús la gràcia de no morir impenitent per D. del P., Vda. de S. En tela una peseta.

Narraciones Eucarísticas pel P. Manuel Traval i Roset. En tela i planxes dorades 2'25 ptes.

Novena al Sagrat Cor de Jesús (Sant Alfons M. de Ligori) Traducció de Mossen Llorenç Riber, 64 planes de text en rústica 25 cèntims.

El Alma devota de la S. Eucaristia. Obra escrita en Itàlia per D. J. B. Pagani i traduïda en Espanyol per D. J. M. de Berviozabab. En pasta 1'40 ptes.

Despertador Antoniano. Devocionari complet dels associats de la Pia-Unió de Sant Antoni de Pàdua per P. Samanuel Eijón, O. F. M. En tela una peseta.

Imitacion de Cristo per Tomás Kempis—Varies edicions i diferents preus.

Se venen en conveniència una cadena de ferro i cadufos de giny que estàn en bon estat i que han servit per treure aigo de una cinia.

Informaran an aquesta Imprenta.

Tip. M. Durán.—Inca